

IV./ 3. szám, 2012. december

Tartalomjegyzék:

- Köszöntő
- Meghívó csapatunk karácsonyi ünnepségére
- 2012-es cserkészév összefoglaló
- Háttéralapítványunkban történt változások
- Adományozás és támogatói ajándécsomagok
- Tagdíj 2013
- Nemzeti Nagytábor 2013
- Beszámolóink
- Követelményeink, szabályaink
- Cserkészigazolványok
- Egyenruha
- Adó 1%

Kedves Szülők, Ismerősök, Támogatók!

Emlékévünk végéhez értünk. Hálás szívvel gondolunk vissza valamennyi programunkra és találkozásunkra, melyek közül kiemelt szerepet szántunk a **Hagyományörző bálnak és nyitóünnepségének**, a **Lelki napunknak**, a **Kerületi Cserkésznapnak**, a **Csapatnapunknak**, a tábori **Látogatói Napunknak**, a **Szentmihályi Búcsúnak** és az elkövetkezendő és egyben záró ünnepségünknek: a **Csapatkarácsonynak**. Kiemeltük ezeket a programokat, hogy lehetőséget teremtsünk mindenkinek, hogy találkozassunk egymással, csapatunk történelmével és terveivel, jövőjével. Szóltak ezek a meghívások a régi csapattagoknak és a leendő csapattagoknak, fiataloknak és időseknek, szülőknek és gyerekeknek, cserkészeknek és nem cserkészeknek egyaránt.

Hiszem és bízom benne, hogy mindenki legalább egy alkalmon részt tudott venni, találkozott velünk, együtt örült velünk. Ekkor mondhatjuk azt, hogy méltó emlékévet tartottunk, mely nemcsak az emlékezésre adott lehetőséget, hanem a jövő megtervezésére is. Nemcsak egy ünnepélyes év volt, hanem egy záró és egyben kiinduló pont, amelyre a későbbiekben visszagondolva is erőt meríthetünk.

Ez a hírlevél is egy ilyen szép emlékeket összekötő csokor, melyet azért készítettünk Mindannyiótok számára, hogy a későbbiekben bármikor elővéve örömmel, nosztalgizálva és a jövőhöz erőt merítve olvassatok! Köszönjük Nektek Szülők, Ismerősök és Támogatók, hogy velünk voltatok ebben az évben is! Nélkületek nehezen menne a cserkészmunka! Hagyományainkhoz híven hívlak Benneteket Csapatkarácsonyunkra, melyben egy kis műsor és agapé keretében megköszönjük a közös Jó Munkát!

Akikkel esetleg nem találkozunk ezen az alkalmon, azoknak kívánunk Áldott, Békés Ünnepeket és a következő esztendőre is Jó Munkát!

Budapest-Rákosszentmihály, 2012.november 17.

Téglás Gergely - Tegger st.
csapatparancsnok

Meghívó csapatunk karácsonyi ünnepségére

Szeretettel meghívjuk cserkészeink családját, ismerőseit és csapatunk támogatóit karácsonyi ünnepségünkre, melyet **2012. december 22-én (szombat) 16:00-kor** tartunk a Rákosszentmihályi Plébánia Nagytermében!

Kérjük, hogy a cserkészfiúk üdítővel, a cserkész lányok pedig sós vagy édes süteménnyel járuljanak hozzá az ünnepségünkhöz!

Dr. Bujdos Iván st.
főszervező

2012-es cserkészév összefoglaló

Ebben a cikkben részletezés nélkül összefoglaljuk az elmúlt év kiemelt eseményeit. Aki a részletes beszámolókra, képes leírásokra is kíváncsi, annak ajánljuk szeretettel a korábbi hírleveleinket, a szeptemberi színes hírlevél különszámunkat, melyek a csapat honlapunk Sztár - Könyvtár, filmtár oldalán érhetők el. Ezen kívül a Képtár és a Beszámolóink című oldalakról is lehet böngészni az elmúlt év eseményeit.

Csapatlétszám: 104 cserkész

Őrsök száma: 14 űrs + vezetői űrs

Rajok száma: 1 kiscserkész, 2 cserkész, 1 kősa korosztályú raj

Programok (őrsi szint feletti programok): közel 70 program

Kiscserkész ígēretet tett: 1 kiscserkész-jelölt

Cserkészfogadalmat tett: 5 űjonc

Kősa beavatásban részesült: 1 kősa

Felnőtt cserkész fogadalmat tett: 1 felnőttcserkész-jelölt

Nyári táborunk résztvevői: 41 cserkész és vezető

Tanyázás résztvevői: 16 kiscserkész és vezető

Őrsvezetői képzést szerzett: Fridli Daniella

Segédtszti képzést végez: Handbauer Máté, Jurinák Bence, Szabó Balázs

XX. Országos daléneklési versenyen kiemelt arany díjat kapott: Hídvégi László

Ezúton is **KÖSZÖNJÜK** mindazoknak, akik 2012-ben (is) támogatták munkánkat:

Bagoly (őregcserkész) űrs tagjai

Magyar Cserkészszövetség

Néri Szent Fűlőp Katolikus Általános Iskola

Rákosszentmihályi Római Katolikus Plébánia

Schűszterl Család

Szent Mihály Cserkészekért Alapítvány

Kőszönet továbbá minden 1 % felajánlónknak!

Háttéralapítványunkban történt változások

Laci bácsi halála után az alapítványunk működtetését hosszas bírósági űgyintézés után tudtuk átvenni. Az alapítványunkban az alábbi fontos közérdekű adatok változtak.

Alapítvány neve (változatlanul): Szent Mihály Cserkészekért Alapítvány

Alapítvány címe (változott): **1126 Budapest, Tartsay Vilmos u. 9/b IV. em. 13.**

Alapítvány bankszámlaszáma (változott): **11710088-20002183-00000000, OTP**

Alapítvány adószáma (változott): **18159305-1-43**

Figyelem! A régi cím, bankszámlaszám és adószám már NEM aktuálisak, így kérjük, azokat ne használja senki!

További információk: <http://929szentmihaly.hu/alapitvany>

Adományozás és támogatói ajándékcsomagok

Adományokat szívesen fogadunk az alapítványunk számára, kizárólag az új bankszámlánkra. A közlemény rovatba kérjük tüntessétek fel: „adomány”

Kedvezményezett neve: Szent Mihály Cserkészekért Alapítvány, OTP Bank

Kedvezményezett számlaszáma (változott): 11710088-20002183-00000000

Közlemény rovatba írni: adomány

5.000 Ft feletti adományt küldőknek **kis 929-ajándékcsomaggal** is kifejezzük köszönetünket, melynek tartalma:

- egy **csapat daloskönyv**
- egy „85 éves a csapat” **DVD**
- 5 db „85 éves a csapat” **képeslap**
- egy „85 éves a csapat” **kitűző**
- 10 db „85 éves a csapat” **szórólap**

15.000 Ft feletti adományt küldőknek **nagy 929-ajándékcsomaggal** is kifejezzük köszönetünket, melynek tartalma:

- egy **csapat daloskönyv**
- egy „85 éves a csapat” **DVD**
- 5 db „85 éves a csapat” **képeslap**
- 5 db „80 éves a csapat” **képeslap**
- egy „85 éves a csapat” **kitűző**
- 10 db „85 éves a csapat” **szórólap**
- egy „Bagoly őrs dalai” **audioCD**
- egy „85 éves a csapat” **póló** – *ameddig a készlet tart*
- egy „75 éves a csapat” **történelemkönyv** – *ameddig a készlet tart*

Tagdíj 2013

A Magyar Cserkészszövetségnek minden évben tagdíjat kell fizetnünk, azért, hogy a csapatszint fölötti programokat (vezetőképzés, országos cserkésznap, regös nap, stb.) és a szervezetet működtetni tudja.

Ezúton kérjük a Kedves Szülőket, hogy kiscserkész ígéretet tett vagy cserkészfogadalmat tett* gyermekük/gyermekük 2013. évi tagdíját, amely 1800 Ft/fő, fizessék be csapatunknak 2012. március 24-ig! Ennek hiányában nem tudunk kedvezményt biztosítani cserkészeink számára a programjainkon.

** azokra az újonc kiscserkésekre/cserkésekre, akik még nem tettek ígéretet/fogadalmat a tagdíjfizetési kötelezettség nem vonatkozik*

A befizetés módja változott az eddigi évekhez képest: **banki átutalással kérjük befizetni!**

Kedvezményezett neve: Szent Mihály Cserkészekért Alapítvány, OTP Bank

Kedvezményezett számlaszáma (változott): 11710088-20002183-00000000

Közlemény rovatba írni: [cserkész neve] tagdíj

Nemzeti Nagytábor 2013

Jövő évi táborunk minden eddigi táboraink közül a legnagyobb lesz! Nemzeti Nagytábor lesz Ócsán! Kérjük a naptárotokba már most írjátok be az időpontot! **2013. augusztus 11-19.**

2013. nyarán egész csapatunk részt vesz a Nemzeti Nagytáborban! Ide őrsként lehet majd jelentkezni ahol az őrsünk a többi 10 ezer (anyaországi és határon túli) magyar cserkész között fogják tábori életüket élni.

Információk: nnt2013.cserkesz.hu

Beszámolóink

A tábor

Mint minden cserkész évben mindig a nyár a legizgalmasabb, hisz ilyenkor jön el a cserkész tábor ideje.

Kósza lévén nekem előbb kezdődött a tábor, mint egy cserkésznek. Július elsején őrünk elindult a Nyugati-pályaúdvarról és megkezdte a 15 napos táborozást. Őrsvezető híján mi

magunk feleltünk a portya lebonyolításáért. Így magunkban talán még felhőtlenebb volt a túra, bár kissé demotiváltak voltunk, igaz. Az ott töltött napok alatt őrünk jól összetartott, nem is emlékszem, hogy bármilyen nézeteltérés lett volna köztünk. Különösen nagy élmény volt a Schaffer kút meghódítása, melynek kultikus szerep is jutott az idők folyamán, mert itt érezte magát a társaság a legjobban. Később ez komoly kritikát is kapott a csapat többi őrétől. A másik érdekes hely még a Drégelyvár volt, ahol egy teliholdas éjszakát tölthettünk el Szondi szellemével.

A tábor építését következő nap kezdtük el, és ezzel a monszun időszaka is beköszöntött.

A kósza tábor másik emlékezetes pontja a bünti portya volt, ez egy konszolidált verzió az eredetihez képest, de az nem sajtó képes. Ennek is meg volt az értelme, mert ezután a társaság még erősebben összetartott, bár utána a táborba nem volt kedvünk visszatérni. Ezek után beállt minden a rendes kerékvágásba, latrinaásás a négyzeten, aztán eső, ismét ásás így ment ez egészen a látogatói napig. Bár közben még volt egy nevezetes esemény a párdúc őr rögtönzött szállást, ami nem épp volt kész, sem bomba biztos állapotban, hisz a hangsúly a központi építményeken volt, így minket elmosott az eső (inkább özönvíz...). Így az őr rögtönzött evakuációt hajtott végre és csapat-papot ott hagyva elvonult a békés kis kútbereki őrházhoz ahol a pusztító viharok nyoma sem volt. Szerencsére a látogatói napot sikerült zavartalanul lebonyolítani és az időjárás is kegyes volt hozzánk. Ezek után mivel a cserkészek is ott voltak, kószaként már csökkent az állandó meló és megkezdhattuk a pihenést, ami igazából az airsoft lövészetből illetve az azt követő szuper produkcióból, nevezetesen egy filmből állt, ami beillett volna a húszas évek rövid néma filmjeibe. Persze nagy remények fűződtek a folytatáshoz, de a költségvetés gátat szabott az egyre elborultabb

folytatásoknak. Magát a történet meg nem írom meg, mert érdekes inkább látni, mint olvasni, de lényeg hogy ütős lett és a regnumosok egy életre megtudták kik is a cserkészek, vagy legalábbis a 929-es cserkészek. A következő napokban már csak egy „feladatunk” volt a fárasztó napok után, mégpedig végre alaposan megtisztálkodni! Majd táborunk egyik legnagyobb eseménye, amin a szerző ugyan nem vett részt, de hallomásból tud beszélni róla. Ez az esemény nem volt más, mint a szomszédos military tábor megtámadása, mely során az éj leple alatt el kellett tőlük vinni egy nemzeti zászlót, ami ki volt tűzve náluk. Az akció sikerességét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a tábor tagja mély elismeréssel fogadta a cserkészeket.

Ezek után már nem volt más, mint az elvonulás a táborhelyről melynek csak egy hírmondója maradt ott, a kereszt, amely hirdeti még éveken át a 2012-es nyári táborunk emlékét.

Reinisch Miklós
Párduc őrs

Kolibri kirándulás

A kirándulás nagyon jó volt. A Gombánál találkoztunk, ott metróra ültünk. Kis idő múlva eljutottunk egy múzeumhoz. Időztünk ott egy darabig, fotózkodtunk és megtudtuk, hogy az őrs negyede tériszonyos. E megállapítás után siettünk is

tovább a Hősök terére. Falatoztunk, még a puszedli is elfogyott, mielőtt a Mezőgazdasági Múzeum előtti Anonymus ölében trónoltunk. Áthaladtunk egy hidacskán, ami 5 centinyi vizet tudhatott maga alatt. Majd a Váci utcát tekintettük meg, ahol be is mentünk egy ruhaboltba, név szerint a Stradivariusba. Ott felpróbáltunk egy csomó ruhát, meg cipőket:).

A Lánchídon pedig megbizonyosodhattunk affelől, hogy micsoda luxushajók is járnak a mi Dunánkat. Ezek után siklót nézni mentünk. :) Itt vártunk 10 perct, hogy lefotózhassuk a siklót, ahogy elhalad alattunk.

Felcaplattunk a Budai Várhoz, és megnéztük a Mátyás templomot, és a Szentháromság szobrot. Itt felolvastuk a megmaradt kiselőadásokat a különböző nevezetességekről, majd készítettünk még pár fotót és lementünk várbusszal a Széll Kálmán térre. Ott láttunk a metró mozgólépcsőjén egy ősz szakállú ferences szerzetest.

És következett az utolsó állomás, amit Adri a kirándulás végéig nem árult el, hogy mi lesz, mert meglepetés volt. Elvitt minket a Sugar Shop-ba. Nagyon örültünk neki, mert vehettünk ajándékokat a szüleinknek, amit be is csomagoltattunk. Az ajándékokkal együtt pedig hazautaztunk.

Nagyon jól éreztük magunkat, sok programunk volt, és a végére még el is fáradtunk. Abszolút emlékezetes egy kirándulás volt! :D

Bíró Gabriella
Kolibri őrs

I. Komondor vezetőségiről

Augusztus utolsó hétvégéjén hagyományainkhoz híven elkezdtük a következő évre készülést egy Komondor vezetőséggel.

Viktor meghívásának eleget téve Szadára utaztunk, ahol Viktorék épülő nyaralójában és kertjében tölthettük a hétvégét. Mindjárt főzéssel (chilis bab) és terepfelderítéssel kezdtük a szombat délutánt. Estére egyre többen lettünk, Endrű autós segítségével megérkezett Tupi Miki és Iván is, így 13 vezető és kósza kezdett neki a finom vacsorának. Utána a cserkészzet és a csapat alapjairól tartott felzárkóztató képzést Tegger, melyre igen nagy szüksége volt mindenkinek. Este megnéztünk egy filmet Adri laptopján mely a nevetős horror kategóriába volt sorolható. Endrűtől elbúcsúztunk, aki nemcsak a hétvégére, de a következő három hónapra is ismét távol lesz csapatunktól, mert Németországba megy dolgozni. Ez a sok(k) hatás után nyugovóra tértünk.

Másnap reggel frissen ébredtünk és a reggeli után nekiláttunk a következő év megbeszélésének, majd a pizzás ebéd után egy toborzásos tréninget kapott mindenki. Megköszönve Viktoréknak a szíves vendéglátást elindultunk hazafelé. A busz az orrunk előtt ment el, így inkább gyalog mentünk be Gödöllőre (autóúton, erdőn, városon keresztül), amíg elértünk a premontrei kápolnáig ahol részt vettünk a szentmisén. Utána egy nagyot fagyiztunk és sütítettünk a közeli cukrászdában, és HÉV-vel hazaértünk.

Köszönjük:

- Viktornak a szállást

- Ferinek a laptopot

Reméljük legközelebb a II. Komondorra még több vezető jön el, hogy még hatékonyabban dolgozhassunk és töltekezhessünk!

Tegger
csapatparancsnok

Október 6-i portya, avagy az újoncok első próbatétele

Sötét és komor reggelnek kezdődött. Mindenkinek körülbelül hajnali négy órakor kellett kelnie, hogy a korai találkozót teljesíteni tudja. Az örült és szokatlan reggeli találkozó időpontja, hajnali 06:15 percre lett megjelölve. Az első akadályt mindenki sikeresen vette. Az utazás főleg a vezetők kómásságával és a vezetettek úttal kapcsolatos kíváncsiságával telt.

08.45 A Leopárd őrs tagjai felszállnak a VOLÁN cég által üzemeltetett buszra. Mint egy nagy rakás ömlesztett szardínia, úgy érezte magát mindenki a zsúfolt buszúton.

09.20 A fárasztó, de szokatlannak nem mondható buszút után a Leopárd őrs végre megérkezett Pilisszentkeresztre. Az első parancs úgy szólt, hogy jussanak el Dobogókőig. Ezt az utat viszonylag hamar, egy óra alatt tudták megtenni. Közben egyszer álltak meg egy rövidebb pihenőre. Dobogókőre érve páratlan kilátás tárult az őrs tagjai elé. Bár már sokan jártak itt, most is gyönyörűség töltötte el mindenki szívét. Persze nem állhatták meg, hogy közös képet készítsenek itt. Ezért is kértek meg egy ábrándozó idős hölgyet a fotó elkészítéséhez, aki rövid tanulás után (először fordítva tartotta a gépet és csodálkozott, hogy nem lát semmit) el is készítette a diadalmas csoportképet.

10.50 Rövid pihenő is gyönyörködés után az őrs bevettette magát a Dobogókőtől északra elterülő erdőbe. Itt csak egy szemtájolóra és néhány fokmérésre hagyatkozva haladtak a kitérvelt útirányon. Útközbe is maradandó élményeket de nem sérüléseket szereztek. Például a vezetők, ekkor tartották meg a vezetettek számára újdonságnak minősülő rejtőzködő gyakorlatot, amelyet igen eredményesen végre is hajtottak. Mivel az idő igencsak fogytán volt, el kellett indulniuk kijelölt úti céljuk, a Rám-szakadék felé. Ezt az utat erőltetett menetben tették meg. Félig az erdőben, félig a turistautakon menetelve nótaszóval mentek-mentek addig, míg a Rám-szakadék alá nem értek.

13.05 A Leopárdok túrájuk utolsó nagyobb kihívásához érkeztek. Bevették magukat a szakadék gyomrába. Sorra előzték meg a hétvégi szandálos kirándulókat és a részeg gólyatáborosokat (akikről fogalmuk sem volt, hogy mégis miért van október 6-án még mindig gólyatábor). Mikor a nehezebb, korlátos, létrás részekhez értek sajnálattal vették észre, hogy ezek az alanyok hatalmas tumultust okoznak egyes részeknél. Nem részletezném, hogy az őrs tagjai hogyan vették ezt az akadályt (aki

tudni akarja, keressen meg), de a lényeg az, hogy a tumultust megelőzve, összesen fél óra alatt jutottak fel a tetejéig.

13.35 A Leopárd őrök diadalittasan megpihen a szakadék tetejénél rögtönzött enyhelyükben. A Következő feladatuk az volt, hogy lejussanak Dömös falu határába.

14.30 Megérkeztek Dömös határába. Egy pihenőnél álltak meg ahol egy rendőri mentésnek lehettek szemtanúi. A Vadálló-köveknél egy szerencsétlen asszony esett el és került mozgásképtelenné. Valahogy azonban mégis lábra állhatott, ugyanis a felrohanó rendőrök, üres kézzel és nyugodt állapotban jöttek le.

15.00 Hamarosan indul a busz, és még az őrök előtt állt egy kisebb szakasz megtétele. Felkerekedtek hát, hogy ezt a szakaszt is legyűrjék. Mivel azonban a vezetettek (valószínűleg a hosszú pihenő hatására) meglevenedtek, a vezetők úgy gondolták, hogy itt az ideje a futásnak.

Így hát az őrök kétségbeesett futást imitált a busz után (ami egy óra múlva jött és csak egy kilométert kellett megtenniük). Úgy látszik, hogy végül mégis csak hasznos volt a futás, ugyanis a vezetettek végre valamennyire lenyugodtak (ha ez a nyugodtság csak 5 percre tartott is).

15.30 A megállóban töltött időt félig alvással félig pedig a vezetettek falról való leszedésével töltötték a vezetők. A gyilkosos játék alatt pedig új szereplőket is felfedezett az őrök.

16.15 A VOLÁN tényleg kiváló busza befutott a megállóba. Az őrök felszállt és egy üres placcot okkupált magának. Később jöttek rá, hogy ezt nagyon jól tették, ugyanis a buszon annyian voltak, hogy az emberek egymás gyomrába tapostak és mindenki a másik illatozó testrészeit volt kénytelen szaglászni. Az utazás az egész őröknek alvással telt. Nem is bánták, mert már megérdemelték. Igaz a vezetőknek állva, a vezetetteknek pedig a földön ülve és a táskákon feküdve kellett az alvás gyönyörét megvalósítaniuk.

18.05 A VOLÁN csodálatos busza majd fél órás késés után befutott Újpest-városapu megállóba. (Az őrök-vezér terére való érkezés egyébként 18.00-ra volt megbeszélve.)

18.30 Az őrök teljes egészében megérkezik az őrök-vezér terére. Könnyes búcsúvétel után mindenki hazatért megpihenni. (Kivéve az, aki nem XD)

Bugyi Dávid
Leopárd őrök mb. őv.

Balaton-kör sejt-haj de jó...

A krónikus időhiány mellett a krónikus kilométerhiány az, amely rover őrökünk valamennyi tagját sújtja. Mivel ez a két szükséglet egymás ellen dolgozik, ezért a roverből, mint valami biokondenzátorban, folyamatosan gyűlemlik a feszültség, amely az alkalmas, általában nehezen összehozott és már régóta várt időpontban valami megjósolhatatlan kimenetelű, általában igencsak intenzív lefolyású, tranziens eseményekkel tarkított zúzás formájában süti ki az idegeinket, hogy utána egy megnyugtató pillanatban összegezhessük: ez már igencsak kellett.

A fent vázolt kórisme kiváltképp igaz volt az idei nyárra. Már nyár elején elhatároztuk, hogy megcsináljuk a Balaton-kört! Az időpont többszörös doodle-pipálgatás, visszakozás és hajtépés után nagy nehezen megszületett: aug. 20-22. Ezzel sajnos az is eldőlt, hogy több rover társunk sem tud eljönni, így a kis csapat a következő volt: Hambi, JB és Tom.

A túrát tehát három napra terveztük, amely a 230 km-re mérve egy intenzív, de alapvetően nem túl hajtós, mondhatni kellemes tekerést vetített előre, egyéb programokkal megfűszerezve. Az északi parton sikerült találni egy ismerőst, akinek a telkén ingyenesen alhattunk, sőt, még vacsorát és reggelit is kaptunk. A déli parton viszont nem sikerült találni kontaktot (igaz, nem is kerestük túl nagy elánnal), ezért úgy döntöttünk, hogy régi betyárok módjára meghúzzuk magunkat a Zamárdi melletti erdőkben, számítva a jó szerencsére.

Annyi volt csak a probléma az északi parti szállással, hogy a Badacsonynál volt, ami elég messze van a Balaton keleti oldalától. Ha pedig olcsón akarjuk megúszni a túrát, akkor a vonattal a "keleti parton" kell leszállni valahol. Bevállaltuk hát első napra a kemény menetet, ennek eredményeképp a túraterv az alábbi volt:

1. aug. 20., 17.00-tól: Balatonfűzfő - Badacsonytördemic
2. aug. 21.: Badacsonytördemic - Zamárdi
3. aug. 22.: Zamárdi – Balatonfűzfő

A "minden kezdet nehéz" szólásmondás nálunk is elsüthető volt, amikor Szent István ünnepén, délután fél ötkor találkoztunk a fűzfői vasútállomáson. Hambi eleve hátrányból indult, mert őt Pécsről csak Siófokig hozta a vonat, ezért egy szűk 30 km-es bemelegítést már meg kellett ejtenie a fűzfői találkáig. És JB sem volt teljesen problémamentes, mert ő minimális alvással, és több mint egy órás Kossuth-téri vigyázz- és pihenj állással melegített az útra. Így is rohannia kellett, hogy elérje a vonatot. A hangulat viszont már a legelején épp elég emelkedett volt ahhoz, hogy ezek a kis bosszúságok ne szegjék kedvünket a nagy út elején.

A kezdeti kilométereken még a közös tempó (és a működő áttételek) megtalálása volt a fő feladat, ami nagyjából Füredig sikerült is. Balatonfüreden épp borhét volt, ami rengeteg embert és a Tagore sétány biciklik előli lezárását jelentette. Sebj, legalább megnéztük a füredi "kilátást", és feltöltöttük kulacsainkat a szívkórház előtti Kossuth-kút életadó nedűjével. JB camelbakjében ez egy permanens rozsdás ízt honosított meg, de volt olyan rover is, akinek kifejezetten ízlett ez az erdélyi borvizekhez hasonlító íz. Füred után jött egy elágazás, és ezzel együtt a nagy kérdés: Tihanyra be, vagy levágjuk a félszigetet? A végső döntés gondolom nem is kérdés annak fényében, hogy kikről van szó.

Tihanyrévet szemeltük ki arra, hogy a naplemente fényében szentimentális háttérként szolgáljon szerény úti eledelünk elköltéséhez. Fénykép nem tudná visszaadni azt a természeti szépséget, amely körülvelt minket, akár a vörösben játszó tihanyi hegyekre, akár a Balaton tükrére, akár a szántódi túlpartra, a békésen ingázó kompra, vagy a vízben megmártózó fürdőzőkre... (óóó, ugorjunk...) tekintettünk. Szívesen maradtunk volna egy szűk óránál tovább is, de sajnos közben beesteledett, amely azt jelentette, hogy indulnunk kell azonnal, mert még az út felénél sem jártunk...

Innentől a kellemes, festői tájban való kerekezést felváltotta a sötétben, kátyúk között cikázó pedáltépés, amelyet nem könnyített meg az sem, hogy Balatonszepezdnél sikerült valahová feltévednünk a hegyekbe, és kilométerekkel később visszakeverednünk a Balaton partjára. Végül éjfél után nem sokkal, az út nagyobbik és nehezebbik felét is letudva befutottunk szálláshelyünkre, ahol finom sült csirke várta az elcsigázott kerekeseket ... mmmmm!

Másnap, rögtön a tördemici szálláshely után betértünk Szigligetre meglátogatni Hambi bátyját, Marcit, aki valami középkori pankrációt prezentál a nagyérdeműnek a várban. (Nem nagyon tudom jobban megfogalmazni, ilyen keretmesés lovagi szerkót kell elképzelni, vívást, lovagi tornát, ilyesmiket.) Egyébként nem árt tisztelni a fent említett szigligeti harcost, ugyanis a túránk után nem sokkal ő is körbetekerte a Balatont... 16,5 óra alatt! Szájam tátva még most is

Marci révén rögtön protekcióssá váltunk, így bebocsátást nyertünk a kőfalak közé, ami pont arra volt jó, hogy egy pécsi (!) turista elkészíthesse rólunk ezt a képet:

És még szigligeti bort is kaptunk búcsózóul: örök hálánk kísérje a szigligeti (nem is, pécsi) vitézt! "Nézzük tehát, hogyan állunk!" - sóhajtottunk a várból lefelé andalogva - "Dél elmúlt, hátra van még az útnak úgy a 95%-a, és még nem strandoltunk." Valami azt sügta, hogy el kéne kezdeni haladni. Meghajtottuk hát a tempót, ami tarthatott nagyjából 10 percig, amíg meg nem álltunk ...

De most kivételesen nem a mi lazaságunk volt a kiváltó ok, hanem egy vérző, középkorú hölgy, aki egy fejreállós esés után épp akkor szedte össze a biciklijét (és önmagát) az aszfaltról. Kérte, hogy küldjünk egy sms-t a férjének, de mi a 3. cserkésztvörvény szellemétől áthatva természetesen ott maradtunk vele, hogy megfoltozzuk a defektet kapott gumibelsőjét, és további segítséget nyújtsunk. Időközben egy másik biciklista pár is csatlakozott a felmentő seregünkhöz, így már öten próbáltunk helyrehozni valamit abból, ami a múltban egy pillanat alatt elromlott. A lyuk befoltozását végül a kerék újbóli leeresztése követte, de a szégyenünk nem kapott túl nagy figyelmet, mert pont ekkor meg is érkezett a hölgy férje, az autóján egy biciklitartóval. Hálájuk jeléül viszont kaptunk egy meghívást egy közeli büfében elköltendő hideg italra, amelyet köszönettel elfogadtunk - "ha már időveszteség, akkor legyen kövér" alapon.

A „happy end”-del végződő segítségnyújtás után már tényleg el kellett sütni a startpisztolyt, mert a hátrányunk immár tetemes lett, és még mindig nem fürödtünk! Marcitól még Szigligeten kaptunk egy fülest, hogy Balatonberényben van egy jó kis szabad strand. Koordináták tehát betáplálva - START! Balatonberényig egy pár perces technikai szünetet leszámítva nem álltunk meg, és olyan tempót sikerült hajtani, amit addig még egyszer sem - érezhetően kezdett a társaság felnőni a biciklizés által támasztott kihívásokhoz. Cerbonaevéshez pl. már meg sem álltunk. A dinamikus tempónak köszönhetően "pillanatok alatt" a Balaton túlsópartján találtuk magunkat, és a balatonberényi szabad strandot is meglettük, némi kérdezősködés után.

Nagyjából délután három óra lehetett, azaz pont ideális időben érkeztünk egy kis fürdéshez. A fürdés maga nagyon jól esett elcsigázott tagjainknak, csak az volt egy kicsit küzdelmes művelet, amíg a fürdés állapotát elértük: a víz a partnál kb. sípcsontközépig ért, és egy röpke negyed órás vízben gázolás után sikerült már úszni is úgy, hogy a hasunk ne érjen bele a hínárba. De hagyjuk a negatív megjegyzéseket, mert ezen a strandon is - úgymond - "szép volt a kilátás".

De menni kellett tovább! Balatonmárfafürdő következett, majd Balatonfenyves. Ezt egyébként nem úgy kell elképzelni, hogy helységtábla, aztán helység vége tábla, és fél óra tekerés a nádasok mellett, mert a déli part nagyjából olyan, mint egy nagy, véget nem érő nyaralósor. Hogy éppen melyik településnek nevezett üdülőkörzetben járunk, azt sokszor csak a vasútállomások feliratai alapján tudtuk beazonosítani, mert a sínek viszont kitartóan ott haladnak végig a bicikliutak mellett a déli parton.

Apropó, bicikliutak! Eddig kevés szó esett róluk, pedig nem szabad szó nélkül elmenni amellett, hogy néhol milyen eszeveszettül hitvány a minőségük! Azzal, hogy ezekre a repedezett, sok helyen platángyökerekre öntött aszfaltcsíkokra terelik a bicikliseket, komolyan veszélyeztetik a biztonságos közlekedést, és ezt sajnos Hambi is megtapasztalhatta Fonyódon. Történt ugyanis, hogy egy tempósabb szakaszon Hambi ráfutott az épp arra járó 13253. kátyúra/repedésre/buckára, és ez meg tudta úgy dobni a biciklijét, hogy a hátsó kerék mellett lelógó biciklitáska rálendüljön a küllőkre. Folyomány: nyolcas a hátsó keréken, és a kerék egyik negyedében kitört, elroncsolódott küllők.

ÓHOGYAZA...!!! Semmi gond, csak éppen: sietünk,

este 18.45 van,
hátra van még 50-60 km,
alig van pénzünk
és minden bringabolt bezár legkésőbb hatkor.

És ekkor jött a megmentőnk: JB okostelefonja! Ugyanis sikerült kiguglizni egy fonyódi szervizest, aki JB bizalmat ébresztő baritonjáért hajlandó volt visszamenni a szervizbe, és csak nekünk kinyitni a bótot, hogy orvosoljuk a problémát. Egy hátsó kereket kellett cserélni, amelyre sikerült még a szükséges pénzt is összedobni, a javítás ideje alatt pedig legalább elintéztük az utolsó bevásárlásunkat is a fonyódi Lidl-ben. Szóval összességében annyira rosszul mégsem jöttünk ki a történetből, főleg, hogy a szervizes - derék munkásembör - adott egy tippet, hogy Fonyódtól egy 10 km-en nincs tiltva a bicikliforgalom a hetes úton, ezért inkább azon menjünk, mint a buckákon.

Mi köszöntük szépen a jó tanácsot, és végre normális úton haladva sikerült a hátralévő első 10 km-t egy 30-as közeli átlaggal hozni. Ez annyira meghozta a kedvünket, hogy a hátralévő távot - bár már igencsak el voltunk készülve az erőnkkel - különösebb gond nélkül megtettük.

Azért egy nyilvános leszúrást megérdemel Balatonszárszó önkormányzata, mert ott egyértelműen a Balaton-kör legrosszabb útviszonyaival találkoztunk: olyan aszfalt utakon kellett 5-10 km-t menni, amelyeken elvileg autók is járnak, mégsem mertünk 15 km/h-nál gyorsabban menni rajta ... MTB-vel... És Balatonföldvár tábla elérésekor rögtön megtapasztalhattuk a másik végletet is: friss, ropogós, szénfekete aszfalt, ríktó fehér felfestéssel és kellemes vonalvezetésű nyitott kerékpársávval. Kétségtelenül a Balaton-kör egyik legjobb minőségű, nyugati szemmel nézve is kifogástalan bicikliútja. Miközben az emberfia halkán suhan a tükörsima aszfalton, még arra is van lehetősége, hogy kicsit (csak egy picikét!) oldalra nézve a Balaton legszebb kúriáiban, kastélyaiban és nyaralóiban gyönyörködjön, amelyek nagy része saját éjszakai megvilágításban pompázik.

Zamárdi térségébe 11 óra előtt értünk valamivel, amely a fonyódi állapotunkhoz képest egy igen szép teljesítménynek mondható. Innen már csak azért kellett imádkoznunk, hogy összejöjjön az erdei bivakolás, mert kifáradva, éhesen és szomjasan nem szívesen szembesültünk volna pl. egy kerítéssel, vagy egy rossz időjárással, ami azt jelentette volna, hogy az alvásnak is lóttek. Imáink pedig meghallgatásra találtak: majdhogynem "toronyiránt", a Google Maps alapján, félig csak érezvén az utat, rögtön ki is lyukadtunk egy erdőszélben, ahol az aljnövényzet pont alkalmas volt arra, hogy rátelepedjünk, és vacsoránk elköltése után édesdeden elaludjunk, mialatt az éjjeli baglyok altatót vijjogtak a fülünkbe.

Volt, akinek sikerült ily módon kipihennie magát (és volt, akinek nem), viszont egy valamiben nem volt apelláta: reggel 7-kor el kellett indulnunk, hogy elérjük a fűzfői vonatot, amivel JB még hazaér. Innen még volt hátra egy 50 km-ünk, és a vonat indulásáig 4 óránk. Szerénytelenül elmondhatjuk, hogy végül 3 óra alatt sikerült ezt a távot letudni, amely nem is olyan rossz eredmény az állapotunkhoz képest. Útközben megálltunk egy kicsit az Aranyparton... (hogy vegyünk innivalót ;)), és még arra is volt időnk, hogy elkészítsük Akarattyánál ezt a képet:

Azt hiszem, hogy ha ezt a beszámolót azzal a találós kérdéssel kezdtém volna, hogy az itt látható két kép közül melyik készült a túra elején, és melyik a végén, akkor alighanem az arcokra nézve bárki rávágta volna a helyes választ. Hát ezért nem kezdtem ezzel a beszámolót. :) Akarattya egyébként egy kisebb hegyen van a Balaton mellett, ahonnan gyönyörű kilátás nyílik Siófokra és az Almádi-öbölre.

Végső konklúzió? Egy tartalmas, embert próbáló, ugyanakkor szórakoztató és élményekkel teli roverprogram kerekedett a Balaton biciklis megkerüléséből. A srácokkal megbeszéltük, hogy a biciklis túráinknak mindenképpen lesz folytatása. Egyrészt azért, mert mindhárman jól éreztük magunkat, másrészt azért is, hogy később is tudjunk ilyen sokoldalú beszámolókat írni a Ti nagy-örömtökre. :)

Gál Tamás Zoltán
vándor

VTK beszámoló

Szeptember 14-én délután útra keltem a túrazsákommal a 2012-es Vezetői Továbbképzésre Nagykovácsiba. Azonban hű szokásomhoz híven útba ejtettem a plébániát, ahol a Skorpióknak őrseit tartottam. Emiatt egy leheletnyit rohannom kellett Húvösvölgybe, de szerencsére Hambi ott megvárta. Mentségemre szolgált, hogy szóltam a főszervezőnek. Ott ért a meglepetés, hogy nem ketten vagyunk késésben, hanem vagy 8-an (persze mind segédtiszt-jelöltek) Onnantól fogva nagyon jó volt a hangulat, jöttek a tábori emlékek, sirattuk az elmúlt nyarat, és persze örültünk a sulinak...Na jó, ez nem igaz...

A busz gyomrából egy röpke 20 perces késéssel kiszabadult ST-jelöltek megrohanták a Gilwell-park kapuját, ahol még több ismerős arccal találkoztunk. Itt derült ki, hogy semmiről nem maradtunk le, hiszen csak a regisztráció történt meg eddig. Mi is így tettünk, és eztán mindenki választott korosztályának megfelelően külön helyre került. Felcókmozgaltam a kastélyba, és a zászlófelvonást és a vacsorát követve egy Honfoglaló játékra hívtak minket. Két csapatra bontva mérkőztünk egymással, egy-két-majd egyre álmosabban három óra hosszan. Közte tájékoztatást kaptunk az idén megrendezendő 2013-as Nemzeti Nagytáborról is.

Ezután egy különleges feladatot kaptunk, meg kellett szerveznünk egy cserkész fogadalomtételt, melyet nagyon élveztem.

Ezután fél 2-kor végre nyugovóra hajtottunk a fejünket. Másnap délelőtt és délután nevelési és egyéb előadásokat hallgattunk végig, néha-néha játékokkal megtarkítva. Késő délután szentmisén vettünk részt. Az éj ismét leszállt, és a ST-jelöltek táborüzet tartottak-több-kevesebb sikerrel. □ Ezután a tűz mellett maradva még egy ideig beszélgettünk, majd nyugovóra tértünk. Délelőtt egy gyors képzést követve összecuccoltunk, majd csoportkép következett zársképp.

Jó volt találkozni a tábori arcokkal, és megismerni új embereket...

Jurinák Bence
Skorpió őr, őrvezető

Az operett

Mint azt már sokan közületek tudjátok, október 12-én (pénteken) a Szent Erzsébet raj részt vett egy operett előadáson.

Hogy beszámoljak a csapatnak, írok pár sort a történetekről, de nemsokára részletesebb beszámoló is várható egy lelkes kis Kolibri jóvoltából :)

Délután 17:30kor találkoztunk az Őrsön, ahonnan 17:45kor el is indultunk. Kb. fél óra metrózás és „kisföldalattizás” után érkeztünk meg az Operett színházhoz. Itt megvettük az előre lefoglalt jegyeket a Csárdáskirálynő-re, amire nagy örömünkre akkor döbrentünk rá, hogy több kedvezményt is kaptunk, mint amennyit én előzetesen telefonon kialkudtam a résztvevő cserkészek számára. A jegyvásárlást követően beszélgetéssel, az épület megcsodálásával és a gusztusosabbnál gusztusosabb finomságok szemügyre vételével töltöttük az időt az aulában, majd a színház "várótermében". Hamarosan megérkezett Sári és Keve is, így az operettre váró cserkészek (+Keve) száma 16-ra nőtt.

Megszólalt az előadásra hívó hang, és elfoglaltuk helyünket az emeleti oldalszárnyban.

Az operett nagyon szórakoztató volt, rengeteget neveltünk, csak úgy repült az idő. Az (amúgy hosszú) előadást egy szünet szakította félbe, mikoris (majdnem) mindenki megvette azt az ínycsiklandozó finomságot a bárpultnál, amit előzetesen kinézett magának.

Az operett végeztével visszavettük kabátjainkat a ruhatárból, és fáradtan (mert már 10óra is elmúlt), bár az élményektől felvillanyozva indultunk haza.

Remélem sokatoknak tetszett a beszámoló, és kedvet kaptatok ahhoz, hogy elvigyétek őrötöket/rajotokat 1-1 ilyen kaliberű (értem: operett, színház, koncert) programra :)

Rezsabek Zsófia
Szent Erzsébet raj, rajvezető

16. kerületi október 23-ai Ünnepségről, Pálffy tér

Egy gyönyörű reggelre ébredtünk 1956. évfordulójának napján. Bár az idő gyönyörű volt, mégis mindenkiben különös gondolatok keringtek. Mégis milyen lehetett az a nap? Semelyikünk sem tudja, mert senki nem volt ott. De mégis megpróbáltuk elképzelni, miközben gyülekeztünk a XVI. kerületi Pálffy tér emlékművénel. 8.45. Lassan mindenki megérkezik. Nyugodt, bár kissé komor a hangulat. Mindenki azon a napon töpreng. 8.50. Feláll a díszőrségünk az emlékmű mellé. Nem a katonásdit akarjuk játszani, csupán a hősöknek adjuk meg a tiszteletet. 9.00. A megemlékezés elkezdődik. Egyik cserkésztestvérünk konferálja fel a fellépőket. A közeli gimnázium tanulói adják elő szívszorító előadásukat. Ők sem voltak ott. De mindenki egyetértett abban, hogy valami ilyesmi lehetett. Végül egy olyan asszony lépett fel, aki ott volt. Aki el tudja mondani magáról azt, hogy részt vett benne és látta. Átélté, azt a napot, azt a korszakot. 9.50. Elkezdődik a koszorú elhelyezése az emlékművön. A koszorúzóknak között ott van a mi csapatunk is. Amikor ránk kerül a sor, mindenki büszkén kihúzza magát. Ekkor két ifjú cserkésztestvérünk lassan, ütemes léptekkel elindul a koszorúval az emlékmű felé. Az egész megemlékező közönség néma csendben figyel. Elhelyezik a koszorút és megigazítják a szalagokat. Egy lépést hátralepnek. Vigyázzba vágják magukat és tökéletesen egyszerre tisztelegnek a hősök emlékének. Majd kezeik a nadrágvarráshoz simulnak, minden hang nélkül. Lelépnek és visszaállnak a sorba. Nem sokkal ezután véget ér a megemlékezés. Itt igen. Az emlékműnél vége. De a szívünkben tovább él az a kérdés, hogy mégis milyen lehetett az a nap.

Bugyi Dávid
Leopárd őr, mb. őv.

Az a fergeteges cserkész tábor...

Hmmm... hmmm.... – sóhajtottam fel.
Megint egy szép nyár repült velem el,
Két és fél hónap ismét tovaszállt,
De ezernyi élménnyel gazdagodtam ám.

Délután a táborban nagy volt a sürgés-forgás,
Mert portyára készülődött az egész bagázs,
A fiúk őrönként, a lányok egy rajban mentek,
Sötétedésre mind a Schäffer-kúthoz értek.

Meséljek egy kicsit? – kérdeztelek én.
Érdekel-e téged ez a furcsa a cserkészlet?
Kíváncsi vagy a cserkész táborunkra?
Hogy miként ébredtünk a virradó napra?

Ha ezekre most mind igennel feleltél,
Elkalauzollak az erdő mélyére én,
Kezdjük is a kalandot, vágjunk bele,
Nagyon élvezetes lesz ez a kis mese!

Cserkész táborba indultunk július elején,
Reggel találkoztunk az Őrs Vezér terén,
Onnan metróra, majd vonatra szálltunk,
Utána egy hatalmas nagyot túráztunk.

Nem hiszitek el, olyan sebesen mentünk,
hogy kora délután Drégelypalánkra értünk,
Hamar betévedtünk a tábornak helyére,
A II. Rákóczi Ferenc raj nagy-nagy örömére.

Így ez a nap ezután ebéddel és munkával telt,
Felhúztuk a sátrakat, miket este az eső vert,
Másnap tovább folyt táborunk építése,
És fellobbant az első tábortűz is, végre!

Vasárnap az egész csapat misére igyekezett,
Amelyet a Tsitári kápolnánál ejtettünk meg,
Délután pedig kezdetét vette a látogatói nap,
Szülők tömege leste meg zajló táborunkat.

Negyedik napra befejeztük a munkálatokat,
Immár az őrsök körletei stabilan álldogáltak,
Innentől jöhettek a jobbnál jobb programok,
Amiket egyaránt élveztek a kicsik és a nagyok.

A vízben tocsogó szivacsok jobbra-balra szálltak,
Mindenki vizes lett, még azok is, akik csak álltak,
Ezek után métáztunk is a nagy réten,
Az elütött labdákat kerestük serényen.

Minden őrsi körletben lobogott a láng az este,
Az őrsi sütögetés a Bi-Pi tűzzel kezdetét vette,
Hamar belsőséges témák kerültek terítékre,
Ahogy az a finom szalonna is a friss kenyérre.

Az ötödik napon a kósza altábornak vége volt,
Ám több kószánk sem hagyta el a cserkész tábor,
Idén sem maradhatnak el a sportos programok,
Az íjászat, lövészet, és a hangos ostorcsapások.

Tábortűz alatt a lovagkorban látogatást tettünk,
Énekeltünk, táncoltunk meg persze nevettünk,
Ezután az erdőben titkos dolgok történtek,

A kifeszített ponyva alatt nyugovóra tértünk,
Viszont másnap végre kicsit később keltünk,
De a napot egyből hegymászással indítottuk,
A Drégely várat sikeresen meg is hódítottuk.

Visszatérvén a táborhelyre, nagyot falatoztunk,
Délután pedig a Regnumosokkal számháborúztunk,
A nagy győzelmünk után jól esett a fürdőzés,
Este a tábortűz majd a reggelig tartó pihenés.

Ma segítettünk az erdész bácsiknak, néniknek,
Nem kegyelmeztünk a gonosz parlag füveknek,
Majd nyomoznunk kellett a délután folyamán,
A detektíves játék sejtelmes jeleneteit látván.

Nem sokkal ezután a körletekben égett a tűz,
Őrsi főzés következett, amit az eső el nem űz,
Rotyogott a bográcsokban az a finom paprikás,
Az ízek megint jók lettek, ez nem sohasem vitás!

Aznap este kettőzött őrség őrizte álmunkat,
Mert a nagyobb fiúk zászlót lopni indultak,
De másnap reggel boldog furulya szóra keltünk,
A kósza fiúkra és vezetőikre büszkék lehettünk.

Szombat délelőttjén kereskedők lehettünk,
még az ebédünkért is nagyokat kereskedtünk,
A nap második felében elkezdődött a bontás,
Na meg az óráikig tartó hosszú mosogatás.

A tábor utolsó tüze csak tábor gyertya volt,
Mert elmosta az eső, az ég is csak úgy szólt,
Ám mi így is jól mulattunk és szállt a dalunk,
Tegger szép történeteink elgondolkodhattunk.

A tizedik napunk elejét is bontással töltöttük,
Közben pedig egy esküvőbe is belecsöppentünk,
Az idei keretmesénk is „Happy End”-del végződött,
Ivanhoe megtalálta azt, akit neki az Ég küldött.

Elérkezett a délután is, mit nem nagyon vártunk,
A zászló levonás után véget ért a táborunk,
Búcsút mondtunk a fáknak, az erdőnek, a tájnak,
Elindultunk haza fele, de a szívek fájnak.

Pár órán belül visszatértünk a civilizált világba,
Szétszéledtünk a szélrózsa minden ágába,
Az emlékezetes tíz napot mindenki a szívébe zárja,
A jövő táborát pedig már most mindenki nagyon várja!

A Sólóym őrök tagjai cserkész fogadalmat tettek.

Szerda délelőtt lelkieken is feltöltődtek,
Mivel Bibliai történeteket fejtegettük,
Majd énekeltünk egy kicsit, taize dalokat,
Amelybe a nagyobb vezetők is becsatlakoztak.

Kiss Noémi
Fehér farkas őrök, őrökvezető

Szent László rajportya

November 2-án péntek délután lázasan gyülekeztek a Szent László raj cserkészei az őrök vezér téren. Bizony, őszi portyázni indultak, Nagy-Benczey Viktor rajparancsnok, az őrökvezetők, valamint jómagam vezetésével. Megrohamoztuk a metrót, majd az átszállást követve elindultunk, hogy visszavegyük Pomázt, és környékét a gaz labanoktól. Bizony kuruc vitézek voltunk mi! A labanc portyázók szerencsénkre üresen és sértetlenül hagyták a Janda Vilmos kulcsosházat, melyet ízibe meg is szálltunk☺

A jó kuruc vitéz azonban nem szeret fájni, így fagyűjtést, és fűrészelést követve be is gyűjtöttünk a vaskályhába. A jól megérdemelt vacsorát elkölthetve, le is feküdtünk, miután az alvók biztonságát őrző kurucok kijelölésre kerültek...Éjszaka azonban a gaz labancok rajtuk ütöttek, de a hős vitézek gyors harcban leteperték őket. A vitézeknek ez volt az első ilyen riadójuk, és egész jól teljesítettek!

Másnap, mikor a nap első sugarai áttörték a sziklák ormait, a Skorpió és Holló őrök tagjai éltető nedűért mentek egy „közeli” forráshoz, mely vitéz Lajos királyunkról van elnevezve.

Fáradtan, és meggyötörten, de harcra készen érkeztek vissza a kuructanyára, melyben már a többi vitéz sürgött-forgott, készülődött a labanc vadászatra! Az ebédünket, és a tanyánk kulcsát azonban gaz módon elorozva a labancok feladatot szabtak! Tűzet kellett raknunk, bizonyítva ezzel ügyességünket...A tűz lángja pedig oly magasra kellett, hogy csapjon, hogy elégesse a felfüggesztett ebédünket!No, ez bizony feladta a leckét a vitézeknek, de sok-sok küszködés és fázás után sikerült csillapítani a korgó hasunkat. Késő délutánra visszaértünk a tanyánkra, melyet ismét befűtve játszottunk egyet. Ezalatt már terjengeni kezdett az incsiklandozó chilis bab illata, melyet a vitézek gyorsan meg is ettek. Ezután egy jelképes portyatűz következett, mely a hagyományostól eltérően egy kis irodalmi vonalat is kapott...

Vasárnap a pakolást követően visszaérkeztünk a kurucok által szilárdan megtartott Pomáz településre, majd a vasparipákkal szerencsésen hazaértünk...

A portya bizony fárasztó volt, főleg az újonc cserkészeknek, de minden őr nagyon élvezte. Az biztos, hogy aznap este már nem sok mindenkinek volt mozgásigénye.

Jurinák Bence
Skorpió őr, őrvezető

Követelményeink, szabályaink

Követelményeink és elvárásaink nem változtak, minden a tavalyi alapján működik. Elérhető csapat honlapunk „A csapat” nevű oldalán is. Ahogy szeptemberben is jeleztük, június 14-ig kell teljesíteni a jelenléti és próbázási követelményeket annak érdekében, hogy valaki nyári táborba/tanyázásra jöhessen velünk.

Egyéni követelmények:

Jelenléti rendszerünk a tavalyi alapján működik. Cserkészprogramjainkat 3 típusba soroltuk be, melyek az őrsgyűlések, kirándulások és a rendezvények címszó alá kerültek. Ezeken a minimum kötelező részvétel az alábbiak alapján néz ki:

- Kirándulások 50%
- őrsgyűlések 50%
- Rendezvények: Szentmihályi Búcsú, október 23., március 15., Úrnapja, augusztus 20.

Az utóbbi felsorolt ötből min. 3 alkalmon meg kell jelenni, továbbá a távollétet a kérdéses rendezvény előtt legalább egy héttel jelezni kell. A rendezvényeken mindig egyenruhában veszünk részt (természetesen akinek még nincs egyenruhája, az alkalomhoz illő ünnepi ruhában jöjjön)!

Ezen kívül a cserkészeknek a korosztályuknak megfelelő próbarendszerben leírt tudással és ismerettel kell rendelkezniük, ahhoz hogy táborba jöhessenek. Koruktól függő próbázási kötelességeiket június 14-ig teljesíthetik:

- Kiscserkészeknek a Piros pajzs próba teljesítése
- Újoncoknak az Újoncpróba teljesítése
- próbázóknak az I. próba felének teljesítése
- próbázóknak a II. próba felének teljesítése

Cserkészigazolványok

Akinek van cserkészigazolványa, hozza el valamelyik pénteken (minél előbb), hogy érvényes bélyeget kaphasson!

Akinek még nincs cserkészigazolványa, de tett kiscserkész ígéretet vagy cserkész fogadalmat, az hozzon magáról egy igazolványképet, és adja le a parancsnokságban az erre kijelölt dobozba!

Egyenruha

Egyenruha terén is próbálunk támogatást biztosítani, azonban ezzel kapcsolatban még nem tudunk biztosat mondani. Jelenleg azt kérjük minden egyenruhát vagy jelvényt/kelléket vásárolni szándékozótól, hogy ez ügyben a hivatalos Cserkészboltot keresse fel (1137 Budapest, Radnóti Miklós u. 38.; www.cserkeszbolt.hu). Nyakkendőt és nyakkendőgyűrűt nem kell beszerezniük az újoncoknak, mert azt minden esetben az ígértétételkor/fogadalomtételkor a csapattól fogják megkapni.

Adó 1 %

Tavalyi 1% felajánlásokat felszerelésre és programjaink támogatására költöttük. Idén is igyekszünk cserkészeinket támogatni az egyenruha és az őrsi felszerelések beszerzésében. Bízunk benne, hogy segítségetekkel sikerülni fog!

Köszönjük mindenkinek, aki idén is nekünk ajánlotta fel 1%-át!
Alapítványunk neve: **„Szent Mihály Cserkészekért” Alapítvány**
Alapítványunk adószáma: **18159305-1-43**

Információk, hasznos honlapok:

929. sz. Szent Mihály cserkészcsapat: <http://929szentmihaly.hu>

X. Cserkészkerület: <http://cserkesz.hu/xker/>

Magyar Cserkészszövetség: <http://www.mcssz.hu/>

Rákosszentmihályi Plébánia: <http://rakosszentmihaly.hu/>

Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskola: <http://neriiskola.hu>

Megjelenik:

2-3 havonta nyomtatott és elektronikus formában is.

Hírlevelünkre a 929hirlevel-subscribe@googlegroups.com címen lehet feliratkozni!

Készítette:

Zsömböly Zsófia, Hírek munkacsoport vezető

Kiadja:

929. sz. Szent Mihály cserkészcsapat vezetősége; kiadásért felel: Téglás Gergely – Tegger st., cspk.

<http://929szentmihaly.hu>